

POSIĘGNIENIE (1) *sb n*

posięgnięcie, [posięgnięcie].

o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstu nie oznaczającego -é.

sg *N* posięgnięni(e). ◇ [*D* posięgnięniu. ◇ *L* posięgnięniu.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Wejście w posiadanie*: Occupatio, Poięgnięcie / poiędzienie/ wzięcie/ zatrudnienie/ trudność. *Mącz* 258c.

2. [*Osiągnięcie, dostąpienie [czego]*: I tefz abbatiffę ktore bi znalezione przez kupiechtwa na doftoienftwa na rzádi fwe wchodzicz mają bicz flozone krom wftelkiego rofgrzeftzania. A zwlaftcza gdiſz ſpraw apoſtolſkich i zakonnych. y duchownich niemogą miecz zadnego praua ku poſięgnieniv y rządzenuv takiego paniſtwa. *StatNorb* 100.]

3. [*Posiadanie*: Tłumácze oné ſłowa/ Pan mię poſięgł/ ták przekładáią/ Pan mię ſtworzył. Co tu tákże znáczy iáko y poſięgł ábo vrodził: bo Zydowſkie ſłowo [...] znáczy otrzymał ábo poſięgł/ y vżywa go piłmo o poſięgnienuv przez vrodzenié. *WujBib* 658b.]

Synonimy: 1. *posiędzienie, wzięcie*; 2. *dobycie, domieszczenie, dostanie, dostąpienie, opanowanie, otrzymanie.*

Cf **POSIĘGNAĆ**

MP